

ЗАКОН
О ИЗМЕНИ И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОЉОПРИВРЕДНОМ ЗЕМЉИШТУ
(Објављен у „Службеном гласнику РС”, број 80/17 од 29. августа 2017. године)

Члан 1.

У Закону о пољопривредном земљишту („Службени гласник РС”, бр. 62/06, 65/08 – др. закон, 41/09 и 112/15), у члану 1. став 4. после речи: „правно лице” додају се запета и речи: „осим ако овим законом није другачије одређено у складу са Споразумом о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС – Међународни уговори”, бр. 83/08 и 12/14 – у даљем тексту: Споразум)”.

Члан 2.

У глави V. Коришћење пољопривредног земљишта, у одељку 2. Коришћење пољопривредног земљишта у државној својини, назив пододељка 2.2. Промет пољопривредног земљишта у државној својини мења се и гласи: „2.2. Промет пољопривредног земљишта”.

Члан 3.

После члана 72д додају се назив члана и члан 72ђ, који гласе:

„Услови за промет пољопривредног земљишта
у приватној својини

Члан 72ђ

Држављанин државе чланице Европске уније пољопривредно земљиште у приватној својини, полазећи од Споразума, може стећи правним послом уз накнаду или без накнаде под условима прописаним овим законом.

Пољопривредно земљиште у приватној својини лице из става 1. овог члана може стећи ако:

- 1) је најмање десет година стално настањено у јединици локалне самоуправе у којој се врши промет пољопривредног земљишта;
- 2) обрађује најмање три године пољопривредно земљиште које је предмет правног посла уз накнаду или без накнаде;
- 3) има регистровано пољопривредно газдинство у активном статусу као носилац породичног пољопривредног газдинства, у складу са законом којим се уређује пољопривреда и рурални развој без прекида најмање десет година;
- 4) има у власништву механизацију и опрему за обављање пољопривредне производње.

Предмет правног посла из става 1. овог члана може да буде пољопривредно земљиште у приватној својини ако:

- 1) није пољопривредно земљиште које је у складу са посебним законом одређено као грађевинско земљиште;
- 2) не припада заштићеним природним добрима;
- 3) не припада или се не граничи са војним постројењем и војним комплексом и не налази се у заштитним зонама око војних постројења, војних

комплекса, војних објеката и објеката војне инфраструктуре, нити припада и не граничи се са територијом Копнене зоне безбедности.

Предмет правног посла из става 1. овог члана не може да буде пољопривредно земљиште у приватној својини које се налази на удаљености до 10 km од границе Републике Србије.

Лице из става 2. овог члана може стећи у својину највише до 2 ha пољопривредног земљишта у приватној својини, ако су испуњени услови прописани овим законом.

Испуњеност услова из ст. 2-4. утврђује министар надлежан за послове пољопривреде.

Одредбе става 4. овог члана не примењују се у случају повраћаја имовине која се врши у складу са законима којима се уређује враћање одузете имовине бившим власницима.

Дужина периода прописана у ставу 2. тач. 1)–3) овог члана утврђује се почевши од дана почетка примене овог закона.

Република Србија има право прече куповине пољопривредног земљишта у приватној својини које је предмет правног посла из става 1. овог члана.

Право прече куповине одобрава Влада на предлог Комисије.

Комисију из става 10. овог члана образују заједнички министар надлежан за послове пољопривреде и министар надлежан за послове финансија.

Министар надлежан за послове пољопривреде и министар надлежан за послове финансија споразумно прописују услове, рок, начин и поступак права прече куповине.

Правни посао из става 1. овог члана којим се врши промет пољопривредног земљишта у приватној својини закључен супротно одредбама овог закона, ништав је.”

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се од 1. септембра 2017. године.